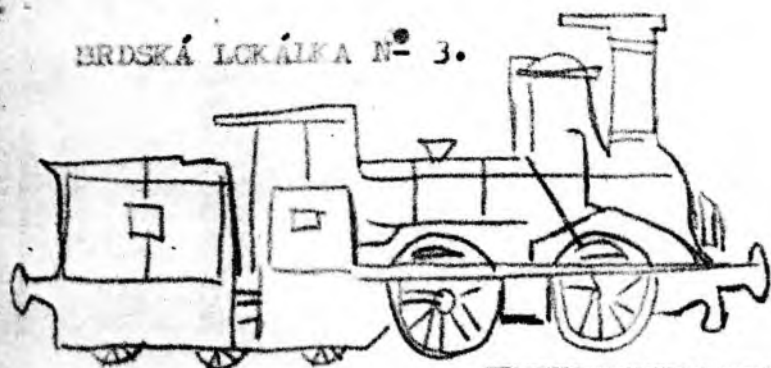

Jezdíme občas pro kamarády
v Brdech a krajin jim příle-
hlých.

TULÁKOVÁ MAPA

Ne každému v ní ukazuje
směr svých cest.
Ne každý porozumí.
Ta mapa nemá vrstevnice
a sever máš přímo před nosem.
Zate však steh a kytka u cesty,
šipkový keř a bílý dům
a louže, co z ní pijou ptáci
a dobrý lid, s pevným stiskem ruky
a vůbec vše, co tulák denně potká
v té mapě uvidíš.
Je starší jako tulák sám
a stejně zjizvená.
Musí mu dlouho vydržet.
Chrání ji dobře v levé palce hrudi,
skrývá ji pod batlem
před zlobou cizích očí
před záští něčích slov.
Ale přeci smrtí ji neschová.

KOLČAVA

SMUTNÉ VÝROČÍ

26. listopadu 1973 uplynul právě rok od smutného neštěstího rána, kdy ve věku 57 let navždy opustil naše řady kamarád Henza Dočekal. Byl jedním z průkopníků trampingu nejen na Třebíčsku, ale možná i celá Morava, zakládající člen essay Rie de la Plata, aktivně pracoval v bývalé ČTÚ, byl členem známého trampského pěveckého sboru Fafejta a dlouholetým šerifem STO /spojené trampské essay Třebíč/, ale v první řadě byl dobrým kamarádem a ušlechtilým člověkem, který svůj život zasvětil trampingu. Třebíčský /nejen Třebíčský/ trampingu mu věřili za jeho smrt byla pro nás těžkou ztrátou. Jeho světlá památka bude navždy žít v našich srdcích ...

M DAWY

STARÍK

Šel
jak starý zaprášený hrnec
šel
a v kostech mu silně proskale-
n šel
a přešel celý kraj
a přitom k němu visěl
šel a jdel
Musí - je kus historie
je tramp

LIMONÁROVÍ JOE

Limonádě

Ta barevná veša
po které by se vachmelkovi ušlele-
špatně.
Napíješ se, v ústech máš sladký
pocit, jako bys olízl lízátko
já však piju dál
te je nápoj mých vandrá ...

LIMONÁROVÍ JOE

N á v ě s t í

Lokálka č.3 ODJEZD : 28. prosince 1973. ZPOŽDĚNÍ -Jenou pár t.j.čnů
REDAKČNÍ TLUPA - MARKO - Fíra a topič elektrérenský plus fabrika na
výrobu nikotinového aparátu zn. CLEA za mrazivých jiter nad spacákem
typu Pérák. MUNY - penzionovaný seržant 23. pivní hleubkařský perutě
kčysí v Žatci plus manufaktura na výrobu ham-ham bagrů pro bráskou
partu. JACK - zasvěcenec ,ce se tojče kreslení ,zařteovaný bodýnky,
divnýho smíchu včetně střelného prachu a síry a LIMONÁDOVÍ JOE -čál-
keplaz po starejch bráskoch campech ,jinak též kamarád všech nealko-
heliků a kouřevých abstinentů vůbec.

EXTERNE - Jediná dívčí tvář v redakci , BROUČEK - nákladák na dovoz
pečlivých konserv značky Tuňák s vejci ,jinak též přísně utajený psa-
vec.

Na tenhle lístek můžete celý měsíc jezdit dle místa . ZADNÍ TŘEBÁN
určení tam a zpět. Platí i pro zrychlené vlaky a ry- . 19 8
chlíky a směodatný může být i pro převůdčího nákladní. Vížina
ho vlaku.Potvrdit to může Limonádový Joe ,který jezdí . Kčs.1.80
na Lokálku minuleu již přes měsíc. /zavřený na záche- . 2.tř.es.vlak
dě/.Štastnou cestu přeje redakce. PLATÍ 1.M.

OZVĚNA Z ROZKOPNUTÝ KOLEJE

Bráská montérská četa si setřela hejný pet z kelenazí eresoných čol ,
Jack rozkopnul kolej a nacpal si dýmku střelným prachem ,řka že už
ho nemůže potkat nic horšího /než vidět právě vyšlou Lokálku/,Muny
dle pověstí dezertovaný kaprál si navlíkl červenou ohejku výpravčího
a pánával velno ,Marke se voblík do gala,zafuněl na rozvrzaneu parní
píšťalu úvodní vstup Pomerančovýho expresu A Joe sležil zčusu novou
básničku : Slunce červeně hoří ,dým lokálky se do něj hoří a vydal
se po starejch bráskéjch campech. A čál už nic - jenou skromný přání
na konec ,aby v novým roku přicházelo víc věcí ,než za listopad a pro-
sinec ,aby Lokálka nekazila náladu a když někde něco napíše,aby věděl
kam to poslat.

PF 74 kamarádům a kamarádkám přes tendr Bráský Lokálky přeje redakční
hleuček.

DOJEMNĚ se veze po záchodech několik černých pasažérů ,ještě dojem-
něji na nich vymáháme do příštího čísla peněžitou pokutu ve výši
jedneho příspěvku. Kdo by to mohl být jiný ,než: ROBIN ,RIKI,TAPINA,
MÝVALA,PÍŠTA aj. což dělají a nejen nám ,seoustavně.Máme pro vás pro
příští pár prázdných vagonů.

PRO NOVOMANŽELE BRDSKOMORAVSKÉ ,RobinašMývalu a RIKIHOŠTAPINA si do-
velujeme rezervovat jeden rodinný vagoněk .

S E N

TRAMP HORROR OF DAWY

Probouzím se zbrcený potem. Vstanu a třesoucí rukou otvírám okno. Chladný proud vzduchu mě udeří do obličeje. Zapaluji si cigaretu, usedám na postel a v hlavě se mi znovu odehrává ten ošklivý sen a jen žhavý bod cigarety svítí do tmy. Jdu sám temným, podzimním lesem. Ve vzduchu visí těžký pach tlení a vlhkosti. Vítr haraší ve větvích a občas se zablyskne. Vždyť tenhle les znám! Ještě pár kroků a jsem na chatě. Ano, už vidím temný obrys. Ale co to? Okenicí praskává světlo! Vždyť by zde nikde neměl být! Mám najednou tísnivý a svíravý pocit strachu, chtěl bych se otočit a utíkat pryč, ale cosi jako by mě tlačilo vpřed.

Otvírám dveře a vstupuji. U stolu někde sedí s hlavou v dlaních. Probaha, ten oblek, postava, vlasy, vždyť to jsem já! Ruce klesají z obličeje. Dívám se do své vlastní tváře se strašlivou krvavou ranou mezi očima. Řvu hrůzou a zalitý potem se probouzím

Trvale dlouho, než jsem na ten strašný sen zapoměl. A tak se teď temným, smutným podzimním lesem ubírám ke své chatě. Zychluji, začíná se blýskat. Jak to, že se uvnitř svítí? Druhé klíče má Srťák a ten má dnes ještě přece odpolední, jiné klíče neexistují a stejně sen nikde z kluků nechtěl jet kvůli tomu zatracenému počasí.... Sen, ten hrozný sen!

Chci se otočit, ale jakoby mi někdo vedl ruku, tisknu kliku a otvírám. Ano, ta skrčená postava v mých šatech, zvedá ruce z obličeje.. NE, NE !!

Zpráva z tisku : Podivný nález. Včera v odpoledních hodinách objevil osmatřicetiletý A.T. když konal svoji pravidelnou obchůzku a kontrolu chat v katastru obce Kamenná, že jedna chata je otevřená. Vstoupil dovnitř a naskytl se mu úžasný pohled. Majitel chaty, 27 letý L.K. seděl zhrucený na židli se střelnou ranou mezi očima. Zbraň nebyla nalezena, případ se vyšetřuje.

the end

R E K V I E M

Srdece přihlížejících skal
rezměkla v žáru vatry-hranice
postavené z benzínových plynů
oslizlou rukou.
Berevice otočily stránku žalmů.

Trampská srdece zvtrěla
pod kůrou bezmecnosti.
V tvářích šedivých smutkem
vyryla cestu jediná slza.
Čele prořízla vráska nenávisti.

A ruce toužaly obejmut kamení
rozpuklé žárem.
Pak jen postavily černý kříž.
Vrzající sním
pod nohama odcházejících
zaspíval rekviem.
Rekviem za zničené hnízdo
toulavých ptáků.

KOLČAVA

.....
Povídání o tuláku, dvou hracích a fantasii

Ten tulák seděl na okraji silnice. Hlavu měl podivně zvrácenou a sledoval dramatické divadlo. Chvilíkem si posunul klebeuk do týla a stále se díval na obzor. Byla to úžasná podívaná, ale on od ní nemohl odtrhnout oči. Obdivoval se síle a odvaze dvou bizemů, kteří mezi sebou zápasili na život a na smrt. Slyšet dunění kopyt a zlostné oddechování rozzuřených kolosů.

Utkání bylo stále nerezhečné. Oba soupeři byli silní a mladí. Ale najednou se stalo něco, co přerušilo souboj. Vítr, zašuměl v korunách stromů a opřel se do obou soupeřů. Tuláková tvář se zamračila, stateční bojovníci se změnili na dva bílé neškodné obláčky které pluly po bleděmodrém zápasišti, až nakonec zmizely za obzorem.

Ještě dlouho se díval na modrou oblohu a potom s povzděchem vstal a netušil, že viděl hru, kterou už nikdy neuvidí, v žádném divadle, za jakékoli peníze. Hru kterou hrály dva bílé obláčky a jeho fantasie.

MUNY

O VŠEM A PŘECI O NIČEM

Máš louky, potoky
a lesů smích i pláč
máš všechny seníky
a tajný místa kdesi v lesích
Máš slunce kus
a oblohy ještě víc
Máš tvrdější chleba
a vedu ve studánce
Máš zlatej podzim kolem
krku, a pod nohama
rozblácenou cestu.
Máš udeřchanou lokálku
a někdy i lístek
Máš radost z poprašku sněhu
na Plešivci
a bohatství v mraveništi
pod Stežcem.
Máš úsměvu i smutku
plnou tvář
Máš trochu pláče
v očích
nad zákonem a právem
dole v městech
Máš všechno a přeci nic.

BROUČEK

O D C H Á Z Í M

Odecházím a v nočních stínech leží
ta stará chata, kouzlo krásných chvil
vrátit se zpět, to dokázal bych stěží
Skenčilo vše, pro co jsem dosud žil
odeházím a věřte, je mi těžké
a zůstat, na to nemám síl.
Spokem mé sny, méje láske, méje všechno,
prohrál jsem a včas to pochopil.
Cesta děsí a přesto mne tak láká
a na Konci kam nelze dohlédnout
obloha bílá, slunce barvy zlata
a v duši cáry přetřhaných peout-
Ta cesta kence a začátek nemá,
snad nemá smysl
vždyť nemá žádný cíl.
Odechází tulák bez tváře, bez jména
odeházím, abych se nevrátil.

DAWY

Slza skanula po stéble trávy.

Te zaplakal noční sen nad krásou rána

aby záhy zemřel zavalen denní krásou.

.....přehazujeme výhybku..... MUNY
Prosíme mnohé kamarády o shovívavost nad špatným tiskem naší staré
retsčky. Příště už to bude snad lepší

Zvláštní prim mezi ostatními plátky drží Bráská Lekálka. Tehle číslo
předcházelo šest konceptů, které Marko rozdával po celý měsíc po lesích
kamkoli přišel, takže většina kamarádů už zná tuhle Lekálku nazpaměť..

.....
Ohledně prosincového zpoždění vypravíme v lednu za "čtyřkou" další
zvláštní Lekálku

.....
Extrémní název Markův vydávat Lekálku čtrnácti denně začal podnět k řa-
dě dojemných dopisů. Marko kritice děkuje a slibuje, že Lekálku tedy
nebude vydávat čtrnácti denně, ale že po zralém rozhodnutí hodlá Lekál-
ku vydávat jenom dvakrát do měsíce.

.....
Ve smyslu zmatení P.T.laskavého čtenáře jsme uveřejnili u osoby Munyho
hodnost seržanta pivní hloubkařský perutě a vzápětí ho zdegradovali
na kaprála. Samozřejmě že k degradaci nedošlo, spíše se přemýšlí o
povýšení. Co se týká dezertce, nevíme. V každém případě se nám více
líbí dezertující seržant než-li jenom kaprál

Pak li jste v obsahu tohoto čísla našli něco přechýlící se zrávěmu ře-
zumu, pak je to v pořádku, protože to je i silvestrovské číslo, k této
výmluvě patří i překlady. Zbrusu nově seřízlá kusí brka a čerstvě na-
lité kalamaré www inkeustem všech barev ze srdce přeje svým psavcům
redakce.

Jízda Lekálkou

Když nastupuješ do vagonu, dejchne na tebe nové prostředí. Vůně kouře
a hlas kytary od hloučku trampů, drby které se seběhly i neseběhly
kdesi ve městech a na vesnicích, i pláč malých dětí, která tato klima
vůbec nesnáší.

Najednou píšťalka písk, vlak houkne a pražce volají za kely vagonů
starou píseň dvou rezavých kolejí. Okno se stává přírodním Laternou
magikou, za níž se promítá krajina, až nenávratně zmizí v dáli.
Náhle sjíždí brzda, zastávka a už seš taďy. Vystupuješ. Natáhneš krok,
aby si už byl brzy na fleku. Večer, když usínáš, zdá se ti o tvé jízdě
ven. Ale v neděli večer, když vlak houkne naposled, celý sen se ti roz-
plyne.

LIMONÁDOVÝ JOE

J E Z Í R K O

Tisíce let plakal kamenný blok
a každá slza byla tak ledová,
jako ta skála, která ji vyplakala.
Tisíce let kapky drtily skálu.
Tisíce let, stovky pokolení čekalo
čekalo na ty, kteří v něm pokřtí
svoji lásku.

A pak jsme přišli my dva.

MUNY

A Ž

Až tvý kroky znapují bráský stezky
po vrstevnicích prachu
do závratí vyšlehnou oheň
a kouř se povleče ke straně půlnocní
Na borovici, po níž sis ustlal
v jehličí,
zapíchně se měsíc, aby posvítil
na cestu tvým snům.

MARKO